

Arrest

nr. 159 813 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 7 augustus 1972.

De verzoekende partij dient op 3 augustus 2009 een visumaanvraag in met oog op gezinshereniging met haar man, een erkende vluchteling in België. Op 16 februari 2010 wordt haar visumaanvraag geweigerd.

Op 18 december 2013 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in. Op 30 juli 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de

vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 18 augustus 2014 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

Op 7 augustus 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten voor een asielzoeker (bijlage 13^{quinq}ues) af te geven. Dit is de bestreden beslissing die op 12 augustus 2014 ter kennis werd gebracht aan de verzoekende partij en waarvan de motieven als volgt luiden:

"In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die verklaart te heten,

naam : N.(...)

voornaam : L.(...)

geboortedatum : 07.08.1972

geboorteplaats : Bylakuppe

nationaliteit : China

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 30/07/2014 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

Bij arrest van 26 november 2014 met nummer 133 906 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 10 december 2014 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Op 26 december 2014 neemt de commissaris-generaal de beslissing om deze aanvraag niet in overweging te nemen. Op 9 januari 2015 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing. Bij arrest van 25 maart 2015 met nummer 141 784 verwerpt de Raad het beroep.

Op 9 januari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten voor een asielzoeker (bijlage 13^{quinq}ues) uit te vaardigen. Deze beslissing wordt op 14 januari 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 31 maart 2015 wordt aan de verzoekende partij een uitstel van tien dagen, tot 10 april 2015, toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Op 25 augustus 2015 dient de verzoekende partij een derde asielaanvraag in.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Uit de gegevens van de zaak, die ter terechtzitting niet worden betwist, blijkt dat de verzoekende partij op 9 januari 2015 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten heeft ontvangen. De verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing die aldus definitief is geworden.

De vraag rijst dan ook naar het actueel belang van de verzoekende partij ten aanzien van de thans bestreden beslissing, aangezien bij een eventuele nietigverklaring van het bevel van 7 augustus 2014, de verzoekende partij nog steeds valt onder de gelding van het bevel van 9 januari 2015, zodat niet blijkt dat een eventuele vernietiging van het bestreden bevel haar tot voordeel kan strekken. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040*). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (*cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752*).

Ter terechtzitting wordt aan de verzoekende partij gevraagd of zij nog een belang kan doen gelden bij haar beroep, gelet op het feit dat de meest recente situatie werd onderzocht alvorens het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 januari 2015 werd gegeven en tegen de beslissing van 9 januari 2015 geen beroep aangetekend werd. Als antwoord op voormelde vraag verwijst de verzoekende partij naar haar verzoekschrift.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang naar het verzoekschrift verwijst, in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat de verzoekende partij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (*cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752*). Door louter naar het verzoekschrift te verwijzen, maakt de advocaat van de verzoekende partij op generlei wijze duidelijk wat het belang van de verzoekende partij nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep gelet op de concrete gegevens van de zaak. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (*cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810*).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS